

Blônd & Bril

door Frans Pollux

Waerden Bril,

Toen ik, *as kersverse Tegelse*, woensdag bovenop Ulingshei gruuits liep te zijn op mijn stad, zocht ik in mijn *tesse* naar kleingeld. Want in 't oude Trappistenklooster is tegenwoordig een winkelcentrum gevestigd waar het Roermondse Outletcenter bij verbleekt. Je moet je al vanaf De Kraal tussen geparkeerde auto's doorwringen, zo druk is het er elke woensdag en zaterdag. Mensen komen voor de wafelbakker, voor koffie, voor het kunsthoekje van de Zorggroep, maar vooral voor de kringloopwinkel. En *bliej toe*, want van die *späön* betaalt stichting Emmaus Feniks de opvang van mensen die het even niet meer aankunnen. Die *op de baom zitte*. En die niet de mogelijkheid hebben om naar een nieuw begin in Rusland te vluchten (*kinse det leedje 'Beck in the USSR'?*). Het zijn de *luuj* waar steeds minder plaats en aandacht voor is. Omdat we, zo las ons een ondernemende Venlonaar deze week weer eens de les, onze blik naar buiten, naar boven en op de toekomst moeten richten. *Kèn*. Juist wat vaker een gemeente blik naar binnen en naar beneden, naar de minder glanzende onderkant - dát zou voor een hoop mensen fijn zijn. Want het is niet alleen VVV dat de stem van *Keplaon Bruere* mist. Enfin; ik neusde wat rond tussen vierdehands *vastelaoveskleier* op zoek naar *billige ploete* voor 't Boere-moosbal vanavond, toen ik twee bekende stemmen hoorde fluisteren. Verscholen achter een *kaolekächelke*

stonden twee van de drie heren van Neutjes Rang. *Dae Kleine* en *dae Serieuze*. Die zochten natuurlijk een tweedehands zanger, want je herinnert je misschien dat de derde Neutjes Ranger, *dae met die uig*, een vakantie boekte voor vastelavond. Zodat de halve stad nu denkt dat *dae* van Oostdam straks met *ein prinsemuts in enne dieke BMW met vlegskes* door de stad *sjees*.

Stond ik hier bij zijn twee adjudanten?

„Bah”, hoorde ik de Kleine teleurgesteld tegen de Serieuze zeggen.

„*Hae haet ôs gewoën neet gevraog.*”

„*Det kin toch nog kômme*”, troostte de Serieuze hem.

De Kleine schudde zijn hoofd. „*Die adjudante zien al waeke bekind. Die hebbe mutse gepas, medallies van deig geknaejt, die zitte d'r klaor veur. Nae, Oostdam haet ôs gepasseerd en twië échte vrinde gevraog.*”

De serieuze was er stil van.

Ik wilde mijn medeleven uitspreken, ze een aai over hun bol geven - maar toen piepte mijn *foon*. In een goddelijk WhatsAppje van *Ruibezak Rôbke*, het wandelende eufemisme uit de keuken van Old Dutch, ontving ik Zijn Naam! Nu al! En Bril: 't *wuurt genne artis*. Het wordt een vakbroeder van Moskowicz. Een *Ki-wani*. Met *aolieböl veur nop, gemak van medalie-deig*. Dêt is pas kringlaup.

PS: En 't *Bliêricks trio* besteit oêt *balle-goëiers*, aldus *Prickelstroeck*.

Hald dich, Blônd

Reageren: blond@mgl.nl